

Preambul: Claudius Aeliani este un autor clasic bilingv în latină-greacă, denumit meliglossos (cel dulce la vorbă), născut la Praeneste (astăzi Palestrina) în Latium, peninsula italică cca. 175 e.n. – decedat cca. 235 e.n.

A scris lucrări din care s-au păstrat cel puțin două: <De natura animalium> în 17 cărți și Varia Historia în 14 cărți, pentru care încercăm fragmentar sumare traduceri din engleză și franceză (indicând sursele)...

Alte lucrări s-au păstrat fragmentar: <Asupra providenței> și <Despre manifestările divine>...

Text: Claudius Aeliani în latină, engleză și română

Latină Liber Undecimus, 11.2: < Epirotae etiam tum ipsi, tum peregrini quotquot adsunt, Apollini sacrificant, et unum quotannis diem festum in ejus honorem perquam magnifice agitant. Lucus apud eos doctus sacer est, et muro septus, intra quem dracones sunt, deo grati. Huc virgo sacerdos nuda accedit sola, et victum draconibus porrigit. Eos Epirotae a Pythone Delphico prognatos ajunt. Quod si virginem accedentem illi placide adspexerint, et alimenta prompte susceperint, annum fertilem et salubrem significare creduntur; sin et terribiles erga illam fuerint, et porrecta cibaria non acceperint, contrarium anni fu statum alii divinant, alii suspicantur

.
>. (preluat de pe site-ul educațional al Univ. din Chicago).

Engleză 11.2: < The people of [Epirus](#) and all strangers sojourning there, beside any other sacrifice to [Apollo](#) , on one day in the year hold their chief festival in his honour with solemnity and great pomp. There is a grove dedicated to the god, and round about it a precinct, and in the enclosure are serpents, and these self-same serpents are the pets of the god. Now the priestess, who is a virgin, enters unaccompanied,

bringing food for the serpents. And the people of Epirus maintain that the serpents are sprung from the [Pytho](#) at [Delphi](#). If, as the priestess approaches, they look graciously upon her and take the food with eagerness, it is agreed that they are indicating a year of prosperity and of freedom from sickness. If however they scare her and refuse the pleasant food she offers, then the serpents are foretelling the reverse of the above, and that is what the people of Epirus expect.>. (preluat de pe [attalus.org](#))

Română 11.2: <Populația din Epir și toți străinii ce au rezidență acolo, alături de orice altă jertfă pentru Apollo, într-o zi a anului țin sărbătoarea principală în onoarea lui cu solemnitate și mare pompă [fast]. Există o dumbravă dedicată zeului, înconjurată de o îngrădire, iar în incintă sunt șerpi și aceeași șerpi sunt animalele de companie ale zeului. Acolo, preoteasa, care este o fecioară, intră neînsoțită, aducând hrană pentru șerpi. Și oamenii din Epir susțin că șerpilor ies din Pytho din Delphi. Dacă, pe măsură ce preoteasa se apropie, privesc blând la ea și iau mâncarea cu nerăbdare, este stabilit că indică un an de prosperitate și fără pericol de maladii. Dacă o sperie și refuză plăcuta hrană ce li se oferă, șerpilor prevestesc opusul celor anterioare și la aceasta se așteaptă oamenii din Epir>.

Notă: traducerea e aproximativă, și urmează textul englez. Tradus astăzi pro-bono douăzeci avgușt exclusiv pentru sighet-online.

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet